C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-973/25 Judecătoria Bălți sediul Central
1-24084562-03-1r-18122025 Judecător I. Mozgovoi

D E C I Z I E
În numele Legii

10 martie 2026

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi,
având în componenţa sa:
Preşedintele completului de judecată Ghenadie Liulca
Judecători Victoria Robu, Aurelia Andronache,

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către avocatul Eftodi Elvira în interesele inculpatului Crețu Marcel împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 13.11.2025 de condamnarea lui:

Crețu Marcel *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat *****, studii superioare, căsătorit, are o persoană invalidă la întreținere, cetățean al Republicii Moldova, cu antecedente penale stinse,

pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei:
în instanța de fond: 31.07.2024-13.11.2025,
în instanța de recurs: 18.12.2025-10.03.2026.
Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentinţa Judecătoriei Bălți sediul Central din 13.11.2025 Crețu Marcel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264[1] al.(1) Cod Penal la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe termen de 240 (două sute patruzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Controlul executării pedepsei urmează a fi exercitat de către Oficiul de Probațiune de la locul de domiciliu al lui Crețu Marcel.

Potrivit art. 67 alin. (22) Cod penal, s-a obligat Crețu Marcel să se prezinte în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

În temeiul art. 67 alin. (3) din Codul penal s-a explicat lui Crețu Marcel că, în caz de eschivare cu rea-voinţă de la executarea pedepsei cu munca neremunerată în folosul comunității, partea neexecutată se va înlocui cu închisoare.

S-a menținut măsura preventivă aplicată prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul central) din 29.07.2024 - sub formă de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport nr. *****de categoria „B1, B" pe numele lui Crețu Marcel, până la intrarea sentinței în vigoare.

S-a menținut măsura preventivă în privința lui Crețu Marcel – obligarea de a nu părăsi ţara, cu anunțarea acestuia în căutare până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a remis copia sentinței către Inspectoratul de Poliție Bălți, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în partea executării măsurii preventive-obligarea de nepărăsire a țării.

Instanța de fond s-a expus asupra mijloacelor materiale de probă:

– materialele procesului contravențional în privința lui Crețu Marcel pe faptul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică recunoscute și anexate la materialele cauzei penale prin ordonanța organului de urmărire penală la 22.07.2024, /f.d. 24/, rămîn la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

– automobilul model „Volkswagen Passat" n/î *****, restituit prin ordonanța procurorului la 22.07.2024, /f.d. 43/, sub recipisă, /f.d. 44/ proprietarei Crețu Valentina, se lasă în posesia ultimei.

S-a remis în termen de până la 10 zile de la rămânerea definitivă a prezentei sentințe organului emitent, și anume Direcției documentare conducători auto din Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto din cadrul Agenției Servicii Publice a RM, permisul de conducere nr. *****de categoria „B1, B" pe numele lui Crețu Marcel, născut la *****, pentru nimicirea acestuia.

S-a încasat din contul lui Crețu Marcel în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 306 (trei sute șase) lei.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse în fapt instanța de fond a reținut, că Crețu Marcel, avînd permis de conducere nr. *****din 03.09.2021, la 21.07.2024 aproximativ la ora 20:37, fiind conștient de consecințele consumului băuturilor alcoolice, contrar prevederilor pct. 14 lit. a) Regulamentului de Circulație Rutieră, în conformitate cu care „conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor

substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere", a consumat băuturi spirtoase și fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, a urcat la volanul automobilului de model „Volkswagen Passat" n/î ***** pe care l-a condus deplasîndu- se pe str. Calea Ieșilor, mun. Bălți, în aporpiere de imobilul nr. 106, a fost stopat de către ofițerii de patrulare. În cadrul discuției cu conducătorul auto Crețu Marcel, s-a stabilit că de la ultimul din cavitatea bucală se simțea un miros puternic de alcool. În legătură cu acest fapt, ultimul a fost supus testării alcooscopice cu alcotesterul „Drager" în urma căruia s-a constatat că, concentrația de alcool în aerul expirat este de 1,56 mg/1, care conform art. 134^{12} alin. (3) Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat. În continuare fiind escortat la Dispensarul Narcologic din mun.Bălți de la cet.Crețu Marcel, au fost prelevate probele biologice de sînge.

În drept, fapta inculpatului Crețu Marcel a fost calificată potrivit de art.264^{1} alin.(l) Codul penal, cu semnele de calificare, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

La 25.11.2025 sentința în cauză, atacată cu recurs în termen de către avocatul Eftodi Elvira în interesele inculpatului Crețu Marcel, fiind solicitată casarea actului judecătoresc contestat în latura stabilirii pedepsei, cu dispunerea rejudecării cauzei.

În argumentarea acestor solicitări apărătorul-recurent a invocat, nelegalitatea sentinței instanței de fond, motivând că judecarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului și a apărătorului ales, deși participarea acestora era obligatorie potrivit legii, fiind astfel încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO. Se susține că inculpatul nu s-a eschivat de la judecată, lipsa sa fiind motivată, iar instanța nu a prezentat probe verosimile care să justifice examinarea cauzei în absența sa.

Totodată, recurentul consideră că pedeapsa aplicată a fost greșit individualizată, instanța neținând cont de circumstanțele atenuante relevante, precum lipsa antecedentelor penale, recunoașterea vinovăției, căința sinceră, comportamentul pozitiv și situația familială dificilă a inculpatului. Subliniază că sunt întrunite condițiile pentru aplicarea unei pedepse mai blânde, inclusiv în temeiul art. 79 Cod penal. În consecință, solicită casarea totală a sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond, pentru administrarea completă a probelor și înlăturarea erorilor judiciare.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei*.

Fiind numită cauza spre examinare, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință. Referințe la caz nu au parvenit, fapt ce nu împiedică examinarea recursului în baza probelor administrate la dosar.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată, urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit cărora, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat*.

Colegiul penal notează că legea penale prevede pentru săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal(în redacția legii la data comiterii faptei) de care a fost recunoscut vinovat Crețu Marcel pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, Colegiul penal constată că prima instanță în acord cu prevederile art.61 și art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, în procesul de individualizare și stabilire a pedepsei, a analizat gravitatea și pericolul social al faptei, personalitatea inculpatului, care a mai comis infracțiuni similare, inclusiv situația sa familială și prezența persoanelor bolnave la întreținere, precum și circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea

Totodată, instanța temeinic a considerat că la caz nu au fost prezentate sau probate careva circumstanțe care să justifice neaplicarea pedepsei complementare conform art. 79 Cod Penal, argumentînd că Crețu Marcel a beneficiat anterior de o abordare indulgentă în privința sa prin aplicarea art. 79 Cod penal, fără dreptul de a conduce mijloace de transport, însă acea soluție, întemeiată pe încrederea că inculpatul va înțelege gravitatea conduitei sale și își va ajusta comportamentul, nu a produs efectul scontat, or inculpatul a repetat conduita criminală în condiții similare.

Colegiul penal indică că pedeapsa complementară, cum este anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, are rolul de a preveni riscurile pe care inculpatul le-ar putea genera în trafic și de a întări caracterul preventiv și educativ al sancțiunii.

Totodată Colegiul penal menționează că norma penală prevăzută la art.264/1 alin.(1) Cod penal prevede pedeapsa complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport care este obligatorie și nu este lăsată la latitudinea instanțe de judecată să soluționeze chestiune privind stabilirea sau nestabilirea ei.

În speță, aplicarea pedepsei complementare răspunde obiectivului de reeducare, luând în considerare circumstanțele personale ale inculpatului, gradul de vinovăție și comportamentul ulterior comiterii fapte, iar stabilirea pedepsei complementare devine o măsură necesară pentru prevenirea recidivei, restabilirea ordinii de drept și consolidarea efectului general de descurajare asupra altor persoane.

Analizând argumentele din recurs privind circumstanțe personale privind faptul că inculpatul este căsătorit, are părinți la întreținere, mama sa deține grad de dizabilitate, el fiind nevoit să plece peste hotare la muncă, care în opinia apărării creează impresia că aplicarea pedepsei complementare ar fi disproporționată, Colegiul penal consideră că acestea nu pot fi reținute ca întemeiate. Împrejurările descrise în recurs nu exonerează inculpatul de răspunderea penală și nu pot exclude necesitatea aplicării pedepsei complementare. Conducerea unui mijloc de transport sub influența alcoolului reprezintă un pericol social concret, iar pedeapsa complementară de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport are un caracter preventiv, protejând siguranța traficului și restabilind ordinea de drept încălcată.

Totodată, Colegiul Penal constată ca și instanța de fond, că în speță nu sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea art. 79 Cod Penal, aplicarea acestei legi, presupune existența unor elemente care să justifice atenuarea efectelor pedepsei complementare, ceea ce nu a fost demonstrat nici de inculpat, nici de apărătorul său.

Argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate și nu pot conduce la casarea sentinței cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În primul rând, susținerea privind încălcarea dreptului la apărare prin examinarea cauzei în lipsa inculpatului nu poate fi reținută. Din materialele cauzei rezultă că inculpatul a fost informat în mod corespunzător despre data și locul examinării, iar neprezentarea sa nu a fost justificată în sensul legii. Instanța a acționat în limitele art. 321 CPP, care permite judecarea cauzei în lipsa inculpatului atunci când acesta nu se prezintă nejustificat, fiind anunțat în căutare, iar apărătorul din oficiu a asigurat respectarea garanțiilor procesuale. Prin urmare, nu se constată o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

În al doilea rând, critica privind individualizarea pedepsei este nefondată. Instanța de fond a cercetat natura și gravitatea infracțiunii, gradul avansat de ebrietate (1,56 mg/l), precum și pericolul social sporit al faptei. Chiar dacă există circumstanțe atenuante, acestea nu impun automat aplicarea unei pedepse sub limita minimă sau neaplicarea sancțiunii complementare. Aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității în mărime de 240 ore cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport reprezintă o sancțiune proporțională și conformă scopului pedepsei prevăzut de lege.

În ceea ce privește solicitarea de trimitere a cauzei la rejudecare, aceasta este inadmisibilă în cadrul recursului. Recursul este o cale extraordinară de atac limitată la verificarea legalității hotărârii, iar instanța de recurs nu rejudecă cauza în fapt. Trimiterea spre rejudecare este posibilă doar în cazuri strict prevăzute de lege, atunci când se constată încălcări esențiale care nu pot fi înlăturate de instanța de recurs. În speță, asemenea încălcări nu au fost demonstrate.

Prin urmare, criticile recurentului nu justifică casarea sentinței, iar soluția instanței de fond urmează a fi menținută.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că motivele recursului nu și-au găsit confirmare, motiv pentru care recursul declarat este susceptibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către avocatul Eftodi Elvira împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 13.11.2025 de condamnare a lui **Crețu Marcel** pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.264^1 alin.(1) Cod penal, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: